

“मीठे बच्चे- जति समय मिल्छ त्यति अन्तर्मुखी रहने पुरुषार्थ गर, बाह्यमुखतामा नआऊ, तब नै पाप काटिनेछ ।”

प्रश्न:- चढ्ती कलाको पुरुषार्थ कुन हो जो बाबाले हरेक बच्चाहरूलाई सिकाउनुहुन्छ ?

उत्तर:- १. प्यारा बच्चाहरू, चढ्ती कलामा जानु छ भने बुद्धियोग एक बाबासँग लगाऊ । फलानो यस्तो, यसले यस्तो भन्छ, यसमा यो अवगुण छ- यी कुरामा जानु आवश्यक छैन । अवगुण हेर्नबाट मुख मोड ।
२. कहिल्यै पनि पढाइबाट असन्तुष्ट हुनु छैन । मुरलीमा जुन राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू छन् तिनलाई धारण गर्दै जाऊ, तब नै चढ्ती कला हुन सक्छ ।

ओम् शान्ति । अहिले यो हो ज्ञानको क्लास र सवैरैको हो योगको क्लास । योग कुनचाहिँ ? यो धेरै राम्रोसँग सम्झाउनु छ किनकि धेरै मानिसहरू हठयोगमा फँसेका छन्, जुन हठयोग मनुष्यले सिकाउँछन् । यो हो राजयोग, जुन परमात्माले सिकाउनुहुन्छ किनकि राजा त कोही छैनन् जसले राजयोग सिकाओस् । यी लक्ष्मी-नारायण भगवती-भगवान् हुन्, राजयोग सिके तब त भविष्यमा भगवती-भगवान् बने । यो हो नै पुरुषोत्तम संगम युगको ज्ञान । यसलाई भनिन्छ पुरुषोत्तम । पुरानो र नयाँ दुनियाँको बीच । पुराना मनुष्य र नयाँ देवताहरू । यस समय सबै मनुष्य पुराना छन् । नयाँ दुनियाँमा नयाँ आत्मा, देवताहरू हुन्छन् । त्यहाँ मनुष्य भनिदैन । हुन् त मनुष्य तर दैवी गुणवाला हुन्छन्, यसैले देवी-देवता भनिन्छ । पवित्र पनि रहन्छन् । बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- काम महाशत्रु हो । यो रावणको पहिलो मुख्य भूत हो । कसैले धेरै क्रोध गर्छ भने भनिन्छ- भौं-भौं किन गर्छौ ? यी दुई विकार ठूला शत्रु हुन् । लोभ-मोहको लागि भौं-भौं भनिदैन । मनुष्यमा विज्ञानको घमण्ड हुनाले क्रोध कति धेरै छ- यो पनि धेरै नोक्सानदायी छ । कामको भूतले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ । एक-आपसमा काम-कटारी चलाउँछन् । यी सबै कुरा बुझेर फेरि अरूलाई बुझाउनुपर्छ । तिमी बाहेक बाबाबाट वर्सा लिने सत्य बाटो त कसैले बताउन सक्दैनन् । तिमी बच्चाहरूले नै बताउन सक्छौ, बेहदका बाबाबाट यति ठूलो वर्सा कसरी मिल्छ ? जसले अरूलाई सम्झाउन सक्दैनन् तिनको अवश्य पढाइमा ध्यान हुँदैन । बुद्धियोग कहीं न कहीं भट्किन्छ । युद्धको मैदान हो नि । यस्तो कसैले नसम्झिऊन्- सहज कुरा छ । मनमा तुफान वा विकल्प नचाहेर पनि एकदम धेरै आउनेछन्, यसमा अलमलिनु हुँदैन । योगबलबाट नै माया भाग्नेछ यसमा पुरुषार्थ धेरै छ । काम-धन्दामा कति थाक्छन् किनकि देह-अभिमानमा रहन्छन् । देह-अभिमानको कारण धेरै कुराकानी गर्नुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- देही-अभिमानि बन् । देही-अभिमानि बन्यौ भने जो बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- त्यही अरूलाई सम्झाउने छौ । आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर । बाबाले नै शिक्षा दिनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, बाह्यमुखी नबन । अन्तर्मुखी हुनुपर्छ । कहीं कतै बाह्यमुखी पनि हुनुपर्छ तैपनि जति फुर्सद मिल्छ कोशिस गरेर अन्तर्मुखी हुनुपर्छ, तब नै पाप काटिनेछ । नत्र भने न पाप काटिन्छ, न उच्च पद पाउने छौ । जन्म-जन्मान्तरको पाप शिरमा छ । सबैभन्दा धेरै पाप ब्राह्मणहरूको छ, त्यसमध्ये पनि नम्बरवार छन् । जो धेरै उच्च बन्छन् ती धेरै निम्न पनि बन्छन् । जो राजकुमार (प्रिन्स) बन्छन् तिनै फेरि भिकारी (वेगर) पनि बन्नुपर्छ । डामालाई राम्ररी बुझ्नुपर्छ जो शुरूमा आए उनीहरू पछि पनि आउनेछन् । जो पहिला पावन बन्छन् तिनै पहिला पतित बन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- म पनि आउँछु यिनको धेरै जन्मको अन्त्यमा, त्यो पनि जब वानप्रस्थ अवस्था हुन्छ । यस समय साना-ठूला सबैको वानप्रस्थ अवस्था छ । बाबाको लागि गायन पनि छ- सर्वलाई सद्गति गर्नेवाला । त्यो हुन्छ नै पुरुषोत्तम संगम युगमा । यो पुरुषोत्तम संगमयुग पनि याद राख्नुपर्छ । जसरी मनुष्यलाई कलियुग याद छ, संगमयुग केवल तिमीहरूलाई याद छ । तिमीहरूमध्ये पनि नम्बरवार छौ । धेरैलाई त आफ्नो गोरखधन्दा (कामकाज) नै याद रहन्छ । बाहिरबाट मुख मोडेमा धारणा पनि हुन सक्छ । एउटा गायन छ- अन्तकाल जो स्त्री सिमरे... जो गीत वा श्लोक राम्रा-राम्रा छन् जसको हाम्रो ज्ञानसँग सम्बन्ध छ ती राख्नुपर्छ । जस्तै, छी-छी दुनिया से जाना ही होगा... दोस्रो, नयन हीन को राह दिखाओ... यस्ता-यस्ता गीत आफूसँग राख्नुपर्छ । बनाएका त मनुष्यले हुन् जसलाई यस संगमयुगको बारेमा थाहै छैन । यस समयमा सबै ज्ञान नयनहीन अन्धा छन् । जब परमात्मा आउनुहुन्छ तब बाटो देखाउनुहुन्छ । एक जनालाई मात्रै त देखाउनु हुन्न । यी हुन् उहाँका शिवशक्ति सेना । यी शक्ति सेनाले के गर्छन् ? श्रीमत अनुसार नयाँ दुनियाँको स्थापना । तिमीहरू पनि राजयोग सिक्छौ जो भगवान् बाहेक कसैले पनि सिकाउन सक्दैनन् । भगवान् त निराकार हुनुहुन्छ, उहाँको त आफ्नो शरीर छैन, बाँकी अरू जो पनि छन् सबै शरीरधारी छन् । उच्चभन्दा उच्च त एक बाबा मात्र हुनुहुन्छ, जसले तिमीलाई पढाउनुहुन्छ । यो त तिमीले नै जानेका छौ । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छौ, त्यसैले चेतावनी

(वार्निङ) दिनुपर्ने हुन्छ । ठूल-ठूला समाचारपत्रमा दिनुपर्छ । मनुष्यले जुन योग सिकाउँछन् त्यो हो हठयोग । राजयोग एक परमपिता परमात्मा बाबाले नै सिकाउनुहुन्छ, जसबाट मुक्ति-जीवनमुक्ति मिल्छ । हठयोगबाट दुवै मिल्दैन । त्यो हो हठयोग जुन परम्परादेखि चल्दै आउँछ, पुरानो हो । यो राजयोग केवल संगमयुगमा बाबाले सिकाउनुहुन्छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ— जब भाषण गछौं तब शिर्षक (टपिक्स) छान्नुपर्छ । तर यस्तो गर्दैनन् । श्रीमत्तमा चल्नेहरू धेरै कम छन् । पहिला भाषण लेख अनि कण्ठ (पक्का) गर तब याद आउने छ । तिमीले मौखिक (ओरली) भाषण गर्नुपर्छ, पढेर सुनाउनु हुँदैन । विचार सागर मन्थन गरेर भाषण गर्ने तागत उनैमा रहन्छ जसले आफूलाई आत्मा सम्भर फेरि बोल्छन् । हामी भाइहरूलाई सुनाउँछौं, यस्तो सम्झनाले तागत आउँछ । यो धेरै उच्च लक्ष्य हो । जिम्मेवारी लिनु साधारण काम होइन (पानको बीडा उठाउनु सानीमाँको घर होइन) । जति तिमी बलवान् बन्छौ त्यति मायाको युद्ध (वार) हुनेछ । अंगद वा महावीर पनि बलवान् थिए, त्यसैले भने— रावणले हामीलाई हल्लाएर देखाओस् । यो स्थूल कुरा होइन । शास्त्रमा यी दन्त्य कथाहरू छन् । यी कान जसले परमात्मा पिताका सुनौला ज्ञान सुन्दथे, ती दन्त्य कथाहरू सुन्दा-सुन्दा एकदम पत्थर समान बनेका छन् । भक्ति मार्गमा शिर पनि घोट्यौ अनि पैसा पनि गुमायौ । सीढी तल उत्रिदै आयौ । ८४ जन्मको पनि कहानी छ नि । जस-जसले भक्ति गरे, तलै उत्रिदै आए । अब बाबाले माथि चढ्न सिकाउनुहुन्छ । अब तिम्रो चढ्ती कला हो । यदि बुद्धियोग बाबासँग लगाउँदैनौ भने अवश्य तल नै खस्नेछौ । बाबालाई याद गछौं भने माथि चढ्नेछौ । धेरै मेहनत छ तर बच्चाहरू लापरवाही गर्छन् । कामधन्दामा बाबा र ज्ञानलाई भुल्छन् । मायाले तुफानमा ल्याउँछ— फलानो यस्तो छ, यो गर्छ, यो ब्राह्मणी यस्ती छ, यसमा यो अवगुण छ । अरे, यसमा तिम्रो के जान्छ ? सर्व गुण सम्पन्न त कोही पनि बनेका छैनन् । कसैको अवगुण नदेखेर गुण ग्रहण गर्नु छ । अवगुण देख्यौ भने मुख मोड । मुरली त मिल्छ त्यो सुनेर धारण गरिराख । बुद्धिले सम्झनुपर्छ यो बाबाको कुरा नै बिलकुल ठीक छ । जुन कुरा ठीक लाग्दैन त्यसलाई छोडिदेऊ । पढाइबाट कहिल्यै रुस्ट हुनु छैन । ब्राह्मणीसँग वा पढाइसँग रुस्ट हुनु अर्थात् बाबासँग रुस्ट हुनु हो, यस्ता धेरै बच्चाहरू छन् जो फेरि सेन्टरमा आउँदैनन् । जो जस्तो भए पनि तिम्रो काम मुरलीसँग हो, मुरली जसले सुनाए पनि त्यसबाट राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू धारण गर्नु छ । कसैसँग कुरा गर्न राम्रो लाग्दैन भने शान्तसँग मुरली सुनेर जानुपर्छ । म यहाँ आउदिनँ भनेर रिसाउनु हुँदैन । नम्बरवार त छन् । तिमी अमृतवेला यादमा बस्छौ, यो पनि राम्रो हो । बाबा आएर सर्चलाइट (खोजबत्ती) दिनुहुन्छ । बाबा अनुभव सुनाउनु हुन्छ— जब बस्छु तब जो अनन्य (विशेष सेवाधारी) छन् ती बच्चाहरू पहिले याद आउँछन् । हुन त बेलायतमा छन्, कलकत्तामा छन्, पहिला अनन्यलाई याद गरेर सर्चलाइट दिन्छु । बच्चाहरू त यहाँ पनि बसेका छन् तर बाबा याद तिनीहरूलाई गर्नुहुन्छ जसले सेवा गर्छन् । जसरी असल बच्चाहरू शरीर छोडेर जान्छन् भने उनको आत्मालाई पनि याद गरिन्छ, धेरै सेवा गरेर गयो । अवश्य यहाँ नै नजिक कुनै घरमा होलान् । उनलाई पनि बाबा याद गरेर सर्चलाइट दिनुहुन्छ । हुन त सबै बच्चाहरू नै हुन् । तर कोही-कोही राम्रो सेवा गर्छन्, यो त सबैले जान्दछन् । बाबाले भन्नुभयो यहाँ सर्चलाइट देऊ, त्यसैले दिनुहुन्छ । दुई इन्जिन छन् हैन । यी पनि यति उच्च पद पाउँछन् भने अवश्य तागत होला । भन्न त बाबा भन्नुहुन्छ— सधैं यही सम्भ शिवबाबाले पढाउनुहुन्छ । त्यसैले उहाँको याद रहनुपर्छ । यहाँ दुई बत्ती छन्, यो त सम्भन्छौ । अरू त कसैमा पनि दुई बत्ती छैनन् । यहाँ दुई बत्तीहरूको सम्मुख आउँछन् त्यसैले राम्रोसँग रिफ्रेस हुन्छन् । समय पनि बिहानको राम्रो छ । स्नान गरेर छतमा एकान्तमा जानुपर्छ । बाबाले यसैले ठूलो छत बनाउनुभएको छ । पादरीहरू पनि एकदम शान्ति (साइलेन्स) मा जान्छन् । अवश्य क्राइष्टलाई याद गर्छन् होला । ईश्वर (गड)लाई जान्दैनन् । यदि ईश्वरलाई याद गर्छन् भने शिवलिङ्ग नै बुद्धिमा आउँछ होला । आफ्नो मस्तीमा जान्छन्, उनीहरूबाट पनि गुण लिनुपर्छ । दत्तात्रेयको लागि पनि भनिन्छ उनले सबैबाट गुण लिन्थे । तिमी बच्चाहरू पनि नम्बरवार दत्तात्रेय हो । यहाँ एकान्त धेरै राम्रो छ । जति चाह्यो कमाई गर्न सक्छौ । बाहिर त गोरखधन्दा (कामकाज) याद आउँछ । ४ बजेको समय पनि धेरै राम्रो हो । बाहिर कतै जानु आवश्यक छैन । घरमा बसेका छौ पहरा (सुरक्षा) पनि छ । यज्ञमा पहरा (सुरक्षा) पनि राख्नुपर्छ । यज्ञका हरेक वस्तुको सम्हाल पनि राख्नुपर्छ किनकि यज्ञको एक-एक चीज धेरै मूल्यवान् हुन्छ, यसले सुरक्षा पहिले । यहाँ कोही आउँदैनन् । सम्भन्छन्— यहाँ गहना आदि केही छैनन् । यो मन्दिर पनि होइन । आजकाल चोरी सबै ठाउँमा हुन्छ । बेलायतमा पनि पुराना चीज चोरी गरेर लैजान्छन् । जमाना धेरै खराब छ, काम महाशत्रु हो । त्यसले सबै कुरा भुलाइदिन्छ ।

तिम्रो अमृतवेला एउटा क्लास (योगको) हुन्छ सदा स्वस्थ (एवरहेल्दी) बन्न र फेरि यो (मुरली) हो सदा सम्पन्न (एवरहेल्दी) बन्नको लागि । बाबालाई याद पनि गर्नु छ भने विचार सागर मन्थन पनि गर्नु छ । बाबालाई याद गर्नु भन्ने वर्सा पनि याद आउनेछ । यो युक्ति धेरै सहज छ । जसरी बाबा बीजरूप हुनुहुन्छ । कल्प-वृक्षको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ । तिम्रो पनि धन्दा यही हो । बीजलाई याद गर्नु भन्ने पवित्र बन्नेछौ । चक्रलाई याद गर्नु भन्ने चक्रवर्ती राजा बन्ने छौ अर्थात् धन मिल्नेछ । राजा विक्रम र राजा विकर्माजित दुई सम्बतलाई मिलाइदिएका छन् । रावण आयो तब विक्रम सम्बत शुरू भयो, मिति (डेढ) बदलियो । त्यो चल्छ एकदेखि २५०० वर्ष, फेरि यो चल्छ २५०० देखि ५००० वर्षसम्म । हिन्दूहरूलाई आफ्नो धर्मको बारेमा थाहा छैन । यो एउटै धर्म हो जो वास्तविक आफ्नो धर्मलाई भुलेर अधर्मी बनेका छन् । धर्म स्थापकलाई पनि भुलेका छन् । तिमी सम्झाउन सक्छौ आर्य समाज कहिलेदेखि शुरू भयो । आर्य (सुधेका) सत्ययुगमा थिए । अनार्य अहिले छन् । अब बाबा आएर तिमीहरूलाई सुधारनु हुन्छ । तिम्रो बुद्धिमा सारा चक्र छ । जो राम्रो पुरुषार्थी छ ऊ स्वयम् पनि जान्दछ, अरूलाई पनि पुरुषार्थ गराउँछ । बाबा हुनुहुन्छ गरिब निवाज (गरिबलाई दया गर्ने) । गाउँकालाई सन्देश दिनुपर्छ । ६ वटा चित्र पर्याप्त छन् । ८४ को चक्रको चित्र धेरै राम्रो छ । त्यसमा राम्रोसँग सम्झाऊ । तर माया यति प्रबल छ जो सबै कुरा बिर्साइदिन्छ । यहाँ त दुवै ज्योति (लाइट) सँग-सँगै छन् । एक बाबाको, अर्को यिनको (ब्रह्माको)– दुवै शक्तिशाली (जबरदस्त) छन् । तर यिनी भन्छन् तिमी एउटै शक्तिशाली ज्योतिलाई समात । सबै बच्चाहरू यहाँ आउँछन् । सम्झन्छन् दुई ज्योति (डबल लाइट) छन् । बाबा सम्मुख सुनाउनुहुन्छ । गायन छ– तिमीसँगै सुनु, तिमीसँगै बोल्नु... तर यस्तो होइन यहीँ बस्नु छ । ८ दिन पर्याप्त छ । यदि बसाइयो भन्ने बढी हुन्छ ।

ड्रामा अनुसार सबै कुरा चलिरहन्छ । तर तिमीहरूलाई आन्तरिक खुशी धेरै हुनुपर्छ । त्यो खुशी उनीहरूलाई हुन्छ जसले आफू समान बनाउँछन् । प्रजा बनाउनु तब नै राजा बन्नेछन् । पासपोर्ट पनि चाहिन्छ । बाबासँग कसैले सोधे भने बाबा तुरुन्तै भन्नुहुन्छ– आफूलाई हेर मभित्र के अवगुण छ ? स्तुति-निन्दा सबै सहन गर्नुपर्छ । जो यज्ञबाट मिल्छ, त्यसमा खुशी हुनुपर्छ । यज्ञको भोजनसँग धेरै प्रेम हुनुपर्छ । संन्यासीहरूले थाली धोएर पिउँछन् किनकि उनीहरूलाई भोजनको महत्त्व छ । समय यस्तो आउने छ जो अन्न पनि मिल्ने छैन । त्यसैले सबै कुरा सहन गर्नुपर्छ, तब नै पास हुन सक्नेछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते, रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः–

- १) कसैमा पनि कुनै अवगुण देखियो भने त्यसबाट आफ्नो मुख मोड्नुपर्छ । पढाइबाट कहिल्यै रुस्ट हुनु हुँदैन । दत्तात्रेयले जस्तै सबैबाट गुण ग्रहण गर्नु छ ।
- २) बाहिरबाट बुद्धि हटाएर अन्तर्मुखी रहने अभ्यास गर्नुपर्छ । कामधन्दामा रहेर पनि देही-अभिमानि बन्नु छ । धेरै कुराकानीमा आउनु छैन ।

वरदानः– समयलाई शिक्षक बनाउनुको सट्टा बाबालाई शिक्षक बनाउनेवाला मास्टर रचयिता भव

कतिपय बच्चाहरूलाई सेवाको उमङ्ग त हुन्छ तर वैराग्य वृत्तिमा ध्यान हुँदैन यसमा अलवेलापन हुन्छ । चलिहाल्छ... हुन्छ... भइहाल्छ... समय आएपछि ठीक भइहाल्छ... यस्तो सोच्नु अर्थात् समयलाई आफ्नो शिक्षक बनाउनु । बच्चाहरूले बाबालाई दिलासा दिन्छन्– चिन्ता नगर्नुहोस्, समयमा ठीक भइहाल्छ, गरिहाल्छौ । अगाडि बढ्नेछौ । तिमी मास्टर रचयिता हो, समय तिम्रो रचना हो । रचना मास्टर रचयिताको शिक्षक बनोस्, यो शोभा दिदैन ।

स्लोगनः– बाबाको पालनाको रिटर्न हो– स्व र सबैलाई परिवर्तन गर्नमा सहयोगी बन्नु ।